

TIESAS SPRIEDUMS (piekt? pal?ta)

2016. gada 12. maij? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Pievienot?s v?rt?bas nodoklis – Direkt?va 2006/112/EK – 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts – Nodok?a maks?t?ji – Saimniecisk? darb?ba – J?dziens – Skol?nu p?rvad?jumi

Lieta C?520/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Hoge Raad der Nederlanden* (N?derlandes Augst?k? tiesa, N?derlande) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 7. novembr? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 18. novembr?, tiesved?b?

Gemeente Borsele

pret

Staatssecretaris van Financiën

un

Staatssecretaris van Financiën

pret

Gemeente Borsele.

TIESA (piekt? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?js Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*], tiesneši F. Biltšens [*F. Biltgen*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents), E. Levits un M. Bergere [*M. Berger*],

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?re M. Ferreira [*M. Ferreira*], galven? administratore,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 26. novembra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Gemeente Borsele* v?rd? – D. Bos un A. T. M. Joore?van Zanten, *belastingadviseurs*,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – M. Bulterman, M. Gijzen un M. Noort, p?rst?ves,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – V. Kaye un S. Simmons, p?rst?ves, kur?m pal?dz R. Hill, *barrister*,
- Eiropas Komisijas v?rd? – L. Lozano Palacios un G. Wils, p?rst?vji,

noklausījies ģenerālvokātes secinājumus 2015. gada 23. decembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1 lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 9. panta 1. punktu.

2 Šis līgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Geemente Borsele* (Borseles pašvaldība) un *Staatssecretaris van Financiën* (finanšu valsts sekretārs) par tiesību atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – “PVN”), ko ir pieprasījis šā pašvaldība.

Tiesiskais regulējums

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka PVN uzliek:

“pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dabavalssts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tās”.

4 Šīs direktīvas 9. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla pakalpojuma izmantošana ar noliku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo paši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.”

5 Minētās direktīvas 13. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Valstis, reģionāls un vietējās pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbību vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja tās šo darbību vai darījumu sakarā iekasē nodokļus, nodevas, ziedojumus vai maksājumus.

Tomēr, iesaistoties šādas darbības vai darījumos, tās uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz minētajām darbībām vai darījumiem, kuru sakarā to uzskaitēšana [uzskatēšana] par personām, kas nav nodokļa maksātājas, radītu nozīmīgus konkurences izkropojumus.

Jebkurā gadījumā publisko tiesību subjektus attiecībā uz lietišķām minētajām darbībām uzskata par nodokļa maksātājiem, ja vien šīs darbības netiek veiktas tik mazā apmērā, lai būtu nenozīmīgas.”

6 Šīs pašas direktīvas I pielikuma “13. panta 1. punkta trešajā daļā minēto darbību saraksts” 5. punktā ir minēti “pasažieru pārvadājumi”.

7 Atbilstoši PVN direktīvas 73. pantam:

“Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai

uzliek nodokli, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām.”

Nīderlandes tiesības

8 *Wet op het primair onderwijs* (Likums par pamatskolas izglītību) 4. pantā “Maksa par skolēnu pārvāģējumiem” ir paredzēts:

“1. Skolas apmeklēšanas nolūkā bērņermeistars un viņa vietnieki pāc to skolēnu vecāku pieteikuma, kuri dzīvo pašvaldības teritorijā, atlīdzina maksu par pārvāģējumiem, kurus tie uzskata par nepieciešamiem. Pašvaldības dome pieņem noteikumus par šīs atlīdzības nosacījumiem, ņemot vērā nākamās punktus.

[..]

4. Noteikumos tiek ņemta vērā dalība, kāda saprātīgi var tikt prasīta no vecākiem, un tajos tiek paredzēts, ka pārvāģējumu veic skolēnam atbilstošā veidā. Noteikumos tiek paredzēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem bērņermeistars vai viņa vietnieki konsultējas ar jomas ekspertiem.

5. Noteikumos tiek paredzēta maksas par pārvāģējumu atlīdzība par attālumu no skolēna dzīvesvietas līdz:

a) tuvākajai viņam pieejamajai pamatskolai vai, ja skolēnam ir jāapmeklē specializēta pamatskola, līdz tuvākajai viņam pieejamajai specializētajai pamatskolai;

b) citai parastajai vai specializētajai pamatskolai, ja pašvaldībai pārvāģējums uz šo skolu rada mazākas izmaksas par tām, kādas tai rastos pārvāģējuma uz a) apakšpunktā minēto parasto vai specializēto pamatskolu gadījumā, un vecāki piekrīt pārvāģējumam uz šo citu skolu;

c) tuvākajai skolēnam pieejamajai specializētajai pamatskolai tajā pamatskolu sistēmā, kurā tas ietilpst, ja vecāki piekrīt pārvāģējumam uz šo specializēto pamatskolu, vai

d) citai specializētajai pamatskolai c) apakšpunktā minētajā pamatskolu sistēmā, ja pašvaldībai pārvāģējums uz šo skolu rada mazākas izmaksas par tām, kādas tai rastos pārvāģējuma uz c) apakšpunktā minēto specializēto pamatskolu gadījumā, un vecāki piekrīt pārvāģējumam uz šo citu skolu.

[..]

7. Noteikumos attiecībā uz vecākiem, kuru kopējie ienākumi pārsniedz EUR 17 700, var tikt paredzēts, ka atlīdzība tiek piešķirta vienīgi tad, ja maksa par pārvadājumu ir lielāka par maksu par sabiedrisko transportu attālumā, kuru pamatojoties uz 8. punktu, nosaka pašvaldības dome; šis attālums nedrīkst būt lielāks par 6 kilometriem. Ienākumu aprēķins ir balstīts uz ienākumiem, kuri tiek saņemti otrajā kalendrajā gadā pirms kalendārā gada, kurā sākas mācību gads, attiecībā uz kuru ir prasīta atlīdzība. Pirmajā teikumā minētās sabiedriskā transporta izmaksas atbilst izmaksām, kādas saprātīgi rastos par nobraukto attālumu, ņemot vērā sadalījumu pa zonām, kas noteikumos ir veikts, pamatojoties uz Likuma par pasažieru pārvadājumiem 27. panta 1. punktu, neatkarīgi no sabiedriskā transporta esamības vai tās faktiskas izmantošanas. 10. punkta piemērošanas gadījumā noteikumos tiek paredzēts vecāku maksājums, kas tiek aprēķināts atbilstoši trešajam teikumam. No 1999. gada 1. janvāra pirmajā teikumā minētā summa ik gadu tiek pielīgota atkarībā no pieauguša darba ņēmēja darba koplīguma noteiktās algas indeksa izmaiņām, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, pēc tam tā tiek noapaļota uz daudzkārtēju EUR 450 summu. Ar pielīgoto summu tiek aizstāta pirmajā teikumā minētā summa.

8. Noteikumos var tikt paredzēts, ka nepastāv tiesības uz atlīdzību, pamatojoties uz attālumu no skolānam pieejamās skolas līdz vieta dzīvesvietai, ko nosaka šķēršļa tādā brauciena garumā, kurš no skolāna viedokļa ir pietiekami praktizējams un drošs.

[..]

10. Noteikumos var tikt paredzēts, ka pārvadājumu nodrošina pati pašvaldība vai uzdod to nodrošināt, nevis piešķir atlīdzību naudā.

11. Noteikumos attiecībā uz skolāniem, kuru mērojamais 5. punktā paredzētais attālums pārsniedz 20 kilometrus, var tikt paredzēts, ka atlīdzības summa ir atkarīga no vecāku maksātajām vai ka pārvadājums, kuru nodrošina vai uzdod nodrošināt pašvaldība, tiek veikts, veicot maksājumu, kurš ir atkarīgs no vecāku maksātajām un kurš nevar pārsniegt attiecīgā skolāna pārvadājuma izmaksu summu. Šādā gadījumā noteikumos tiek iekārtas tiesību normas par vecāku maksātajām aprēķinu. Pirmais teikums nav piemērojams attiecībā uz specializēto pamatskolu skolāniem, kuri dzīvo vairākus nekā 20 kilometru attālumu no tuvākās valsts vai privātas specializētas pamatskolas.

[..]"

9 Atbilstoši *wet op de expertisecentra* (Likums par ekspertu centriem) 4. panta 1. punktam "noteikumos tiek ņemta vērā dalība, kādu saprātīgi var prasīt no vecākiem, un tajos ir paredzēts, ka pārvadājums var tikt veikts skolānam atbilstošā veidā, ievērojot, ka specializēto vidusskolu skolāni uz atlīdzību par pārvadājumu pakalpojumiem var pretendēt vienīgi tad, ja tie ir atkarīgi no cita veida pārvadājumiem, nevis sabiedriskā transporta to invaliditātes dēļ vai arī ja to invaliditātes dēļ viņi ar sabiedrisko transportu nevar pārvietoties patstāvīgi".

10 *Verordening leerlingenvervoer gemeente Borsele 2008* (Borseles pašvaldības 2008. gada noteikumi par skolānu pārvadājumiem) ir paredzēts tostarp, ka:

- attālumam līdz 6 kilometriem noteikumi par skolānu pārvadājumiem nav piemērojami;
- attālumam no 6 kilometriem līdz 20 kilometriem skolānu pārvadājumu nodrošina pret pārvadātā skolāna vecāku veiktu noteiktas tādās summas samaksu, kas atbilst sabiedriskā transporta izmaksām par 6 km attālumu;
- attālumam vairākus par 20 kilometriem skolānu pārvadājumu nodrošina pret samaksu, kas

nevar pārsniegt šādu pārvadājuma pašizmaksu un kas tiek aprēķināta uz īpašumiem, ņemot vērā vecāku maksātspēju, un kas ir atkarīga no vecāku kopīgiem ienākumiem pēc atvilkumiem 2001. gada Likuma par ienākuma nodokli izpratnē.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 Saistībā ar to skolēnu pārvadājumiem, kuriem uz tiem ir tiesības, Borseles pašvaldība izmanto pārvadājumu uzņēmumu pakalpojumus. Šajā saistībā 2008. gadā tika samaksāta EUR 458 231, ieskaitot PVN.

12 Atbilstoši Borseles pašvaldības 2008. gada noteikumu par skolēnu pārvadājumiem tiesību normām aptuveni viena trešdaļa skolēnu vecāku, kuri saņem skolēnu pārvadājumu pakalpojumus, veica iemaksas pilnā apmērā, kas atbilst 3 % no summas, kuru šā pašvaldība ir maksājusi skolēnu pārvadājumu pakalpojumu finansēšanas ietvaros, un kas bija EUR 13 958. Atlikušo summu minētā pašvaldība finansēja no valsts līdzekļiem.

13 Borseles pašvaldība nodokļu iestādei apgalvoja, ka saistībā ar skolēnu pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, pret saņemot iemaksas, tā ir PVN maksātāja un tādējādi ir tiesīga veikt PVN, ko pārvadātāji ir iekrājuši rēķinā, atskaitot šādu maksājumu. Šā sūdzība tika noraidīta, jo šā pašvaldība nesniedzot pakalpojumus par atlīdzību un tādēļ neveicot saimniecisko darbību.

14 Ar 2009. gada 1. jūlija lēmumu nodokļu iestāde noteica summu, kura PVN kompensācijas fondam ir jāizmaksā Borseles pašvaldībai par 2008. gadu, neiekaujot tajā PVN, kuru šai pašvaldībai adresētajos rēķinos bija iekrājuši pārvadātāji.

15 Borseles pašvaldība par minēto lēmumu cēla prasību *rechtbank te 's-Gravenhage* (Hāgas tiesa, Nīderlande). Ar 2010. gada 29. decembra nolēmumu šā prasība tika noraidīta kā nepamatota. Borseles pašvaldība iesniedza apelācijas sūdzību *Gerechtshof te 's-Gravenhage* (Hāgas apelācijas tiesa, Nīderlande), kura ar 2012. gada 20. aprīļa nolēmumu atcēla pārdēļto minēto nolēmumu, kā arī nodokļu iestādes lēmumu. Borseles pašvaldība un finanšu valsts sekretārs par *Gerechtshof te 's-Gravenhage* (Hāgas apelācijas tiesa) nolēmumu katrs iesniedza atsevišķu kasācijas sūdzību *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa).

16 Šādos apstākļos *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlandes Augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“1) Vai PVN direktīvas 2. panta 1. punkta ievads un c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pašvaldība attiecībā uz skolēnu pārvadājumiem atbilstoši šājam spriedumam aprakstītajiem pašvaldības noteikumiem ir jākvalificē kā nodokļa maksātāja šīs direktīvas izpratnē?

2) Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, šie pašvaldības noteikumi ir jāaplūko kopumā, vai arī šīs vērtējums ir jāveic par katru pārvadājuma pakalpojumu atsevišķi?

3) Ja vērtējums ir jāveic atsevišķi, vai ir jānodala skolēnu pārvadājumi 6 līdz 20 kilometru attālumā un vairāk nekā 20 km attālumā veiktie pārvadājumi?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

17 Ar savu jautājumu iesniedzjtiesa b?t?b? vaic?, vai PVN direkt?vas 9. panta 1. punkts ir interpret?jams t?d?j?di, ka teritori?l? pašvald?ba, kura sniedz skol?nu p?rvad?jumu pakalpojumu t?dos apst?k?os k? pamatliet? apl?kotie, r?kojas k? nodok?a maks?t?ja un t?d?j?di t? ir apliekama ar PVN.

18 Saska?? ar PVN direkt?vas 9. panta 1. punkta pirmo da?u “nodok?a maks?t?js” ir jebkura persona, kas patst?v?gi jebkur? viet? veic jebkuru saimniecisku darb?bu neatkar?gi no š?s darb?bas m?r?a vai rezult?ta.

19 L?dz ar to, lai noskaidrotu, vai t?d? kontekst? k? pamatliet? apl?kotais teritori?la pašvald?ba r?kojas k? nodok?u maks?t?js, ir j?nosaka, vai š? p?d?j? min?t? veic saimniecisku darb?bu PVN direkt?vas izpratn?.

20 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka š?s direkt?vas 9. panta 1. punkta otraj? da?? ir paredz?ts, ka jebkuru ražot?ju, tirgot?ju vai pakalpojumu sniedz?ju darb?bu, tostarp kalnr?pniec?bu, lauksaimniecisku darb?bu un br?vo profesiju darb?bu, uzskata par “saimniecisku darb?bu”.

21 K? to savu secin?jumu 32. punkt? nor?d?jusi ?ener?ladvok?te, darb?ba par saimniecisku darb?bu iepriekš min?t?s ties?bu normas izpratn? var tikt kvalific?ta vien?gi tad, ja t? atbilst k?dam no PVN direkt?vas 2. pant? min?tajiem dar?jumiem.

22 Šaj? gad?jum?, lai noteiktu, vai pašvald?bas nodrošin?tie skol?nu p?rvad?jumi t?dos apst?k?os k? pamatliet? apl?kotie ir saimniecisk? darb?ba š?s direkt?vas 9. panta 1. punkta otr?s da?as izpratn?, t?tad, pirmk?rt, ir j?noskaidro, vai šo skol?nu p?rvad?jumu organiz?šanas ietvaros š? pašvald?ba ir ?stenojusi min?t?s direkt?vas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkt? min?to pakalpojumu sniegšanas dar?jumu.

23 Tikt?l, cikt?l iesniedzjtiesas t?s l?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu sniegtie aspekti ?auj uzskat?t, ka pamatliet? tik tieš?m ir runa par pakalpojumu sniegšanu, ir j?p?rbauda, vai var tikt uzskat?ts, ka min?t? pašvald?ba tos sniedz par atl?dz?bu, k? tas ir pras?ts PVN direkt?vas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkt?.

24 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka saska?? ar past?v?go judikat?ru PVN direkt?vas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratn? pakalpojums tiek sniegts “par atl?dz?bu” un l?dz ar to ir apliekams ar nodokli tikai tad, ja starp pakalpojuma sniedz?ju un t? sa??m?ju past?v tiesiskas attiec?bas, kur?s ir savstarp?js izpild?jums, un pakalpojuma sniedz?ja sa?emt? samaksa ir faktiskā atl?dz?ba par pakalpojuma sa??m?jam sniegto pakalpojumu (skat. it ?paši spriedumus, 1994. gada 3. marts, *Tolsma*, C?16/93, EU:C:1994:80, 14. punkts; 1997. gada 5. j?nijs, *SDC*, C?2/95, EU:C:1997:278, 45. punkts, un 2003. gada 26. j?nijs, *MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring*, C?305/01, EU:C:2003:377, 47. punkts).

25 Šaj? gad?jum? ir j?konstat?, ka vec?ku maks?jumi saist?b? ar skol?nu p?rvad?jumu izmaks?m netiek apr??in?ti atkar?b? no sniegto pakalpojumu faktiskaj?m izmaks?m. Šo vec?ku maks?jumu summa nav saist?ta nedz ar ik dienu nobraukto kilometru skaitu, nedz ar pašizmaksu, k?da ir katra p?rvad?t? skol?na braucienam, nedz ar? braucienu regularit?ti.

26 Tom?r faktam, ka ekonomiska rakstura darb?ba tiek veikta par cenu, kas ir augst?ka vai zem?ka par pašizmaksu, nav noz?mes, kvalific?jot šo darb?bu k? “darb?bu par atl?dz?bu”. Šis p?d?jais j?dziens prasa vien?gi, lai past?v?tu tieša saikne starp pre?u pieg?di vai pakalpojumu sniegšanu un atl?dz?bu, ko par tiem faktiski ir sa??mis nodok?a maks?t?js (šaj? zi?? skat. spriedumus, 1988. gada 8. marts, *Apple and Pear Development Council*, 102/86, EU:C:1988:120, 12. punkts, un 2005. gada 20. janv?ris, *Hotel Scandic Gåsabäck*, C?412/03, EU:C:2005:47, 22.

punkts).

27 Līdz ar to aptuveni vienas trešdašas pārvadāto skolēnu vecāku veiktais maksājums par skolēnu pārvadājumu ļauj uzskatīt, ka Borseles pašvaldība sniedz pakalpojumus par atlīdzību PVN direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

28 Otrkārt, kā to savu secinājumu 49. un 50. punktā norādījis ģenerālvokāls, ir jāprecizē, ka pakalpojumu sniegšanas, kas tiek veikta par atlīdzību, esamība iepriekš minētās tiesību normas izpratnē nav pietiekama, lai konstatētu saimnieciskās darbības pastāvīganu PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.

29 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, lai noteiktu, vai pakalpojumi tiek sniegti par atlīdzību tādējādi, ka šā darbība ir kvalificējama kā saimnieciskā darbība (šajā ziņā skat. spriedumu, 1987. gada 26. marts, Komisija/Nīderlande, 235/85, EU:C:1987:161, 15. punkts), ir jāizvērtē visi apstākļi, kādos tā ir realizēta (šajā ziņā skat. spriedumu, 1996. gada 26. septembris, *Enkler*, C-230/94, EU:C:1996:352, 27. punkts).

30 Apstākū, kādos ieinteresētā persona sniedz attiecīgos pakalpojumus, un apstākū, kādos šāda veida pakalpojumi parasti tiek sniegti, salīdzinājums tādējādi var būt viena no metodēm, kas ļauj pārbaudīt, vai attiecīgā darbība ir saimnieciskā darbība (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1996. gada 26. septembris, *Enkler*, C-230/94, EU:C:1996:352, 28. punkts).

31 Šajā pārbaudē var tikt ņemti vērā arī citi aspekti, kā, piemēram, klientu skaits un ienākumu apmērs (pēc analoģijas skat. spriedumu, 1996. gada 26. septembris, *Enkler*, C-230/94, EU:C:1996:352, 29. punkts).

32 Protams, lai gan tā ir valsts tiesa, kura galu galā veic visu pamatlīetas apstākū vērtējumu, Tiesai, kurai ir lūgts sniegt valsts tiesai lietderīgu atbildi, tomēr ir kompetence sniegt tai no šīs lietas materiāliem, kā arī no Tiesai iesniegtajiem rakstveida un mutvārdu apsvērumiem izrietošas norādes, kuras ļautu šai pašai tiesai pieņemt nolēmumu tajā izskatāmajā strīdā.

33 Šajā ziņā ir jānorāda, pirmkārt, ka Borseles pašvaldība ar tajā saņemtajiem maksājumiem atgūst tikai nelielu radušos izdevumu daļu. Pamatlīet aplūkotie maksājumi nav jāveic katram lietotājam, un tos ir samaksājuši tikai viena trešdaļa lietotāju, kā rezultātā ar to apmēru tiek segti tikai 3 % no kopējā pārvadājumu izmaksām, pārējo daļu finansējot no valsts līdzekļiem. Šāda atšķirība starp darbības izmaksām un atlīdzību par piedāvātajiem pakalpojumiem saņemtajām summām norāda uz to, ka vecāku maksājums drīzāk ir pielīdzināms nodevai, nevis atlīdzībai (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2009. gada 29. oktobris, Komisija/Somija, C-246/08, EU:C:2009:671, 50. punkts).

34 Tādējādi no šāda nesamērīguma izriet faktiskas saiknes starp samaksāto summu un pakalpojuma sniegšanu neesamība. Līdz ar to nešiet, ka saikne starp minētās pašvaldības sniegtajiem pārvadājumu pakalpojumiem un vecāku maksājamo samaksu būtu pietiekami tieša, lai tā varētu tikt uzskatīta par atlīdzību par šiem pakalpojumiem un lai tie tiktu uzskatīti par saimniecisko darbību PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 29. oktobris, Komisija/Somija, C-246/08, EU:C:2009:671, 51. punkts).

35 Otrkārt, ir jānorāda, ka apstākļi, kādos tiek sniegti pamatlīet aplūkotie pakalpojumi, ir atšķirīgi no apstākļiem, kādos parasti tiek veiktas personu pārvadājumu darbības, jo, kā to savu secinājumu 64. punktā ir norādījis ģenerālvokāls, Borseles pašvaldība vispārējā tirgū nepiedāvā personu pārvadājumu pakalpojumus, bet gan ir drīzāk tādū pārvadājumu pakalpojumu saņēmēja un galapatērētāja, kurus tā iegādājas no pārvadājumu uzņēmumiem, ar kuriem tai ir noslēgtas līgums, un kurus tā piedāvā skolēnu vecākiem savas sabiedrisko pakalpojumu darbības

ietvaros.

36 No iepriekš izklāstajiem apsvērumiem izriet, ka uz iesniedzējtiesas uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka PVN direktīvas 9. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka teritoriālā pašvaldība, kura sniedz skolēnu pārvadājumu pakalpojumus tādās apstākļos kā pamatlīdzekļi, neveic saimniecisko darbību un tādēļ tai nav nodokļu maksātāja statusa.

Tiesāšanās izdevumi

37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmā 9. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka teritoriālā pašvaldība, kura sniedz skolēnu pārvadājumu pakalpojumus tādās apstākļos kā pamatlīdzekļi, neveic saimniecisko darbību un tādēļ tai nav nodokļu maksātāja statusa.

[Paraksti]

*Tiesvedības valoda – holandiešu.